

POSTANOWIENIE

Dnia 4 grudnia 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Katarzyna Tyczka-Rote

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 4 grudnia 2015r.,

skargi R. P.

o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego

wyroku Sądu Okręgowego w G.

z dnia 29 stycznia 2013r., wydanego

w sprawie z powództwa "R. P." Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością oraz R. P.

przeciwko Gospodarczemu Bankowi Spółdzielczemu w G.

o pozbawienie tytułu wykonawczego wykonalności,

1. odrzuca skargę

2. oddala wniosek o przyznanie pełnomocnikowi z urzędu reprezentującemu powoda R. P. kosztów pomocy prawnej od Skarbu Państwa

3. zasądza od powoda R. P. na rzecz pozwanego kwotę 1200 (jeden tysiąc dwieście) zł tytułem kosztów postępowania wywołanego skargą.

UZASADNIENIE

Powód R. P. wniósł skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego z dnia 29 stycznia 2013 r., zmieniającego uwzględniający w całości jego powództwo przeciwegzekucyjne wyrok Sądu Rejonowego z dnia 21 grudnia 2011 r. przez pozbawienie objętego sporem bankowego tytułu egzekucyjnego nr 42/2000 r. wystawionego w dniu 8 maja 2000 r. wykonalności w części - ponad odsetki umowne o sprecyzowanych w wyroku stopach i oddalającego dalej idące żądanie powoda. Powód R. P. objął skargą rozstrzygnięcie w zakresie oddalającym jego powództwo i obciążającym go kosztami procesu, jako podstawę skargi powołując naruszenie art. 845 k.p.c., art. 823 k.p.c., art. 168 § 1 k.p.c. i ewentualnie art. 883 § 1 k.c. Przytoczone przepisy wskazał także jako te, z którymi zaskarżone orzeczenie jest niezgodne.

Wyjaśnił, że na skutek wydania zaskarżonego wyroku doznał szkody, gdyż zobowiązany jest do zapłacenia pozwanemu przedawnionej wierzytelności z umowy kredytowej wraz z kosztami bezzasadnie prowadzonej egzekucji. Dług wynosi 39 662 zł należności głównej i 82 444,59 zł odsetek. Kwota ta nie została dotąd od powoda wyegzekwowana z uwagi na zaskarżenie przez niego czynności egzekucyjnych.

Skarżący stwierdził ponadto, że wzruszenie zaskarżonego wyroku w drodze innych środków prawnych nie było i nie jest możliwe, ponieważ nie zachodzą podstawy do żądania wznowienia postępowania, a skarga kasacyjna od tego orzeczenia nie przysługuje.

We wnioskach domagał się stwierdzenia niezgodności z prawem zaskarżonej części wyroku oraz zasądzenia od pozwanego na jego rzecz kosztów postępowania a także przyznanie kosztów pomocy prawnej udzielonej z urzędu .

W odpowiedzi na skargę pozwany wniósł o jej odrzucenie ewentualnie częściowe odrzucenie i częściowe oddalenie i zasądzenie od powoda na jego rzecz zwrotu kosztów postępowania według norm przepisanych.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 424⁵ § 1 pkt 4 k.p.c., skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku powinna zawierać m. in. uprawdopodobnienie wyrządzenia szkody spowodowanej przez wydanie wyroku, którego dotyczy.

W orzecznictwie ustabilizował się już pogląd, że przewidziane w art. 424⁵ § 1 pkt 4 k.p.c. wymaganie uprawdopodobnienia szkody jest spełnione wtedy, kiedy skarżący wskaże, że szkoda wystąpiła, określi jej postać, wysokość i czas powstania oraz związek przyczynowy z wydaniem orzeczenia będącego przedmiotem skargi, a także przedstawi dowody lub inne środki uwiarygodniające powstanie szkody (por. np. postanowienia z dnia 23 września 2005 r. III CNP 5/05, z dnia 22 listopada 2005 r. I CNP 19/05, nie publ. oraz z dnia 31 stycznia 2006 r. IV CNP 38/05, OSNC 2006/7-8/14). Szkoda musi przy tym mieć charakter rzeczywisty. Nie spełnia tego wymagania odwołanie się do szkody, która jeszcze nie wystąpiła, nawet jeśli jej powstanie w przyszłości jest pewne, dlatego niewystarczające jest wykazanie istnienia ciężącego na skarżącym zobowiązania wynikającego z kwestionowanego przez niego wyroku (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 10 grudnia 2010 r., III CKN 48/10, Biul. Sąd. IC 2011/10/51, a także z dnia 27 października 2005 r., V CNP 28/05, nie publ.). W swojej skardze powód nie wypełnił wymagania uprawdopodobnienia powstania szkody, gdyż wyraźnie w niej stwierdził, że nie nastąpiła zapłata na rzecz pozwanego kwoty objętej bankowym tytułem wykonawczym, lecz jedynie powołał się na powstanie takiego zobowiązania po swojej stronie. Ponadto koszty procesu, którymi strona została obciążona, nie stanowią szkody uzasadniającej wniesienie skargi o stwierdzenie niezgodności z prawem tego orzeczenia (por. m.in. niepublikowane postanowienia Sądu Najwyższego z 28 listopada 2006 r., III CNP 46/06; z 21 grudnia 2006 r., III CNP 57/06, z 17 listopada 2005 r., II CNP 15/05, z 27 lipca 2006 r., II BP 11/06, z 25 maja 2007 r., III CNP 30/07, z 10 lipca 2008 r., I CNP 39/08, z 21 lutego 2013 r., III CNP 2/13, z dnia 27 marca 2015 r., I CNP 43/14).

Z tych względów skarga wniesiona przez powoda nie spełnia konstrukcyjnych wymagań określonych w art. 424⁵ § 1 pkt 4 k.p.c., a ponadto

w części jest niedopuszczalna, co skutkuje koniecznością jej odrzucenia na podstawie art. 424⁸ k.p.c.

Wniosek pełnomocnika powoda o przyznanie kosztów pomocy prawnej udzielonej z urzędu nie mógł zostać uwzględniony z uwagi na niezłożenie oświadczenia przewidzianego w § 16 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (jedn. tekst: Dz.U. z 2013 r., poz. 490).

Orzeczenie o kosztach postępowania wywołanego skargą wynika z treści art. 424¹² k.p.c. w zw. z art. 398²¹, art. 391 § 1, art. 98 § 1 i 3 k.p.c. Wysokość należnych pozwanemu kosztów określona została na podstawie § 2, § 6 pkt 5 i § 13 ust. 5 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (jedn. tekst: Dz.U. z 2013 r., poz. 461).

kc